

I mange af de nye Personvogne med Sidegang findes i 3die Klasesse Kupéer indrammede Billeder, Fotografier af Landskaber, Bygninger, Museumsgenstande osv. her fra vort Land. Det er en fortræffelig Idé, men ved mange af disse Billeder savnes der en forklarende Tekst, saa Folk faa ingen Rede paa, hvorfra Billederne stamme, eller hvad det i Virkeligheden er, de se. Det er en Mangel, som let kan afhjælpes, og hvis Afhjælpning vilde glæde de rejsende.

Det er en given Ting, at man ikke i Aar paa Finanslovforslaget finder mange nye og store Bevillinger. Forslaget bærer Præg af, at Ministeriet og da navnlig Finansministeriet har søgt at spare, hvor det var muligt. Den af den højtærede Finansminister paa ny fremsatte Tanke om Nedsættelse af en Kommission til kritisk at gennemgaa alle de gamle Poster paa Finansloven er et Udtryk for Ønsket om yderligere at gennemføre god Økonomi, og den Tanke forekommer det mig, vi alle maa støtte. Det er ogsaa min Tro, at der ved en slig omhyggelig Gennemgang af de gamle Poster vil kunne spares noget, om end jeg ikke nærer overdrevne Forventninger i saa Henseende. Sagen er jo den, at den langt, langt overvejende Del af Bevillinger paa Finansloven flyder som Følge af bestaaende Love, og disse Bevillinger kunne altsaa ikke formindskes, uden at Lovene ændres.

Af forøgede Bevillinger skal jeg pege paa Bevillingerne til sociale Formaal. Statens Tilskud til Alderdomsunderstøttelse er vokset fra 4,150,000 Kr. til 4,450,000 Kr., til Sygekasserne fra 2 Mill. Kr. til 2,200,000 Kr. Ogsaa Tilskuddene til Arbejdsløshedskasserne, til Tuberkulosens Bekæmpelse osv. ere forøgede, men alle disse forøgede Tilskud ere jo en Følge af bestaaende Love.

Paa den højtærede Udenrigsministers Budget er foreslaaet en forøget Bevilling, nemlig fra 6,000 Kr. til 16,000 Kr., for at Ministeriets Forbindelse med Pressen kan komme ind i fastere Rammer. Jeg glæder mig over dette Forslag. Jeg tror med den højtærede Minister, at det er af meget stor Vigtighed, at Udenrigsministeriet sættes i Stand til at blive nøje underrettet om, hvad der fremkommer baade i den danske og udenlandske Presse, som kan være af Vigtighed for vort politiske og økonomiske Forhold til Udlandet. Og ligesaa vil det være af stor Betydning, at Ministeriet bliver sat i Stand til gennem Pressen at imødegaa og berigtige Med-

delelser, som kunne virke skadeligt for vort Forhold til Udlandet.

Jeg glæder mig ogsaa over det forøgede Tilskud, som den højtærede Indenrigsminister foreslaar til Fagskolen for Haandværkere og mindre industridrivende. Det er en fortræffelig Institution. Den udsendte Aarsberetning viser, at det hele er lagt praktisk til Rette, og at der arbejdes med Dygtighed og Energi. Det er en udmærket Maade, forekommer det mig, at støtte dansk Industri og Haandværk paa, hundrede Gange bedre end en Støtte i Form af forøget, maskeret eller aabenbar, Beskyttelse, som adskillige tænke paa at yde, for at der igen kan flaskes nye Industrier op, der ikke kunne klare sig med den Beskyttelse, Toldloven giver. Jeg tænker bl. a. her paa Planerne om en Lokomotivindustri, hvorom en af Ministeriet for offentlige Arbejder nedsat Komité har afgivet Indberetning og Forslag.

Paa Landbrugsministeriets Budget findes en betydelig forøget Bevilling til „Hedebruget“. Jeg har stedse haft nogle Betænkeligheder ved den Maade at støtte Opdyrkning af Hede paa og har tidligere udtalt disse Betænkeligheder. Bevillingerne til „Hedebruget“ have efterhaanden taget voldsom Fart. Det begyndte paa Finanslovforslaget 1907—08 med 1,500 Kr., for 1908—09 var det 15,000 Kr., for 1909—10 var det vokset op til 43,884 Kr., og paa det foreliggende Finanslovforslag foreslaas 92,410 Kr. Hvis nu Maaden, der støttes paa, var sund, var der jo ikke saa meget at sige dertil. Men det er den efter min Mening ikke. De 25 Kr. pr. Td. Land, hvormed Opdyrkingen støttes, blive faktisk ved Salg inkluderet i Jordprisen, og det bliver saaledes Hedejerne, der faa Tilskuddet. Den højtærede Landbrugsminister er ogsaa ved at blive noget betænkelig og ønsker fremtidig Beløbet fikseret. Jeg tror imidlertid ikke, det er tilstrækkeligt. Hvis man vil give forøget Støtte til Hedeopdyrkingen, var det sikkert langt bedre at give den i Form af forøget Tilskud til Anskaffelse af Mergel. Man kunde jo ordne det saaledes, at de, der boede længst fra Mergellejerne, fik et forholdsvis større Tilskud end de andre.

For Resten behøver det ikke at være nogen daarlig Forretning at dyrke den Hede op, som virkelig egner sig dertil. Et Vidnesbyrd herom er et Regnskab, der er udsendt af Formanden for Skodborg—Vandfuld Herreders Landboforeninger, Gaardejer Tovborg Jensen af Klostermølle. Det